

Njegovemu spominu — večna slava!

Muzejsko društvo Železniki sporoča številnim bralcem Loških razgledov, da je dne 20. avgusta 1980 umrl po daljši bolezní tov. Blaž Gortnar. Rodil se je 4. februarja 1907 in smo njegovo sedemdesetletnico slavili pred tremi leti. Tov. prof. France Planina, je v 24. letniku Loških razgledov opisal življenje in delo, ki ga je opravil »naš Blaž« kot ljudski prosvetar v mnogih društvih, predvsem pa v muzejskem in njegovem odboru. Njegovih uspehov v pridobivanju članov in razširjanju Loških razgledov ne moremo preceniti. Aktivni sodelavec je bil še v drugih množičnih organizacijah in si z de'om prislužil splošno spoštovanje. Ob njegovi zadnji poti se je zbrala množica prebivalcev iz Železnikov in vse Selške doline, da mu izkaže zadnjo čast. Ogromna množica pogrebcev se je klanjala spominu na Blaža Gortnarja, buditelja častilcev naše zgodovine in soustanovitelja naše najvišje kulturne ustanove: Muzeja v Železnikih. Minljiv in počivajoč pod zemeljsko gomilo, bo živel v opravljenem delu, ki ga nam je zapustil-

Muzejsko društvo Železniki

† EVGEN BURDYCH

Med tiskom Loških razgledov je prišla vest, da je umrl Evgen Burdych, sodelavec Muzejskega društva in Loškega muzeja, en dan po svojem 84. rojstnem dnevu.

Rodil se je 13. decembra 1896 kot drugi sin loškega lekarnarja, ki je bil v čitalniških časih znana in pomembna osebnost v Škofji Loki. Evgenov brat — prvorojenec Oto, ki je nasledil očeta v poklicu, je bil zvest in delaven član Muzejskega društva od ustanovitve do smrti. Po šolanju v Loki so Evgena ali Genčita, kakor so ga klicali, poslali v Gradec (Graz), da je tam obiskoval realko in se izobrazil v tehnično smer. V prvi svetovni vojni je služil v Judenburgu. Po vojni je bil zaposlen v raznih priložnostnih službah, dokler ni dobil zaposlitve pri firmi Schimmel in drug v Celju, iz katere je izšla tovarna aroma-

tičnih in eteričnih olj Etol. V Celju je sodeloval pri gledališču in pri muzeju. Dolga leta je bil zdoma in je prihajal v Loko le na dopust. Ko pa je bil upokojen, se je vrnil v Loko, na katero je bil zelo navezan.

Takoj se je priključil Loškemu muzeju in je vrsto let opravljal honorarno službo dežurnega in vodnika. Vestno je skrbel za red po muzejskih prostorih, vodil obiskovalce po zbirkah in jim z razlago pojasnjeval njihov pomen. Posebno tu'ci so bili zadovoljni, da so naleteli na tako uslužnega in razgledanega vodnika, ki jim je omogočil spoznati loško zgodovino in loške posebnosti. Rad je opravljal svoje delo, vedno je bil dobre volje in nasmejan. Ker je bil samec, si je kar na gradu v Okroglem stolpu uredil stanovanje v majhni, najbolj zgornji sobici, ki ima okno na grajsko dvorišče.